

Zaterdag 3 juli 1915.

Aan het Belfort staan nu ook mitrailleurs. Burgemeester en schepenen deden aan de bezetting een verzoek in aanmerking te willen nemen, dat het Belfort staat in het midden van prachtige middeleeuwse bouwjuwelen en aldus een mikpunt van aanranding worden moest; ze kregen voor antwoord, dat ze zulks best aan de Engelschen melden zouden.

Prijzen van vleesch, boter en eieren zijn door de Duitschers vastgesteld. De boeren eischen woekerprijzen; niemand kan er aan ontkomen. Op de markt was er geharrewar, tegenstand van wege de koopers. De boeren vertrokken met hun korven. Een korf vol eieren werd omgeschopt en alles onder de voeten aan stuk gestampt.

Om acht uur bonzende paukenslagen, geweldig muziekgeschal.

Ik kijk door het bovenvenster. Ze trekken op naar den trein, allen die gisteren binnengekomen zijn. Luid brullen eenigen. Het meerendeel laten het hoofd wat voorover hangen. Ze loopen schier op een draafje, nog, en nog en nog, overtalrijk. De stoet schijnt niet te zullen eindigen. De loopen der geweren glimmen in de morgenzon. Door de beweging der stappen wemelen de bajonnetten oogverblindend als de dunne stammetjes van een berkenplantage in den wind. Eindelijk sluit een ruiter den optocht.

Er wordt gescheld, een handkar staat voor de deur met zakken beladen. Een arbeider hijscht er een op den schouder en treedt binnen. Maïs voor de kippen. Gelukkig! want zal er later nog te krijgen zijn? De meid brengt de betaalde rekening boven: "Weet ge wat die man zei?' Hij zag ze achterna en hij schudde het hoofd en zei: "Als ge peinst, dat dat allemaal nog moet doodgeschoten worden, voordat we rust zullen hebben!"

En ze lacht jeugdig-vroolijk om de opmerking.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)